

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 125/2010-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. T. L., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. Č., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 47/2006 a jeho rozhodnutím č. k. 22 C 47/2006-333 z 3. augusta 2009 a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Co 328/2009-392 z 30. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. T. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2010 doručená sťažnosť Ing. T. L., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 47/2006 a jeho rozhodnutím č. k. 22 C 47/2006-333 z 3. augusta 2009 a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Co 328/2009-392 z 30. novembra 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že:

„Sťažovateľ podal dňa 30. 05. 2006 Okresnému súdu Bratislava I. návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa: Ing. T. L., B. proti odporcovi: Slovenská republika – Ú., B. o náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá bola vedená u tohto súdu pod č. k. 22 C 47/06. Súd pro forma po roku nečinnosti a to dňa 12. 06 2007 vyzval uznesením sťažovateľa o doplnenie podaného podania zo dňa 30. 05. 2006.

V tomto uznesení súd rozhodol a vyzval sťažovateľa, aby v lehote opravil či doplnil predmetný, podaný návrh na začatie konania tak, že pravdivo opíše rozhodujúce skutočnosti - odôvodní podanie návrhu a nárok, ozrejní súdu či od odporcu požaduje nemajetkovú ujmu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo sa domáha ochrany osobnosti a z toho titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Sťažovateľ v určenej lehote požadované skutočnosti doplnil i napriek tomu, že v podanom návrhu sú pravdivo opísané rozhodujúce skutočnosti spolu s odôvodnením podania návrhu i nároku s tým, že požadoval od odporcu nemajetkovú ujmu. Teda, sťažovateľ sa nedomáhal ochrany osobnosti.

Na základe doplnenia návrhu zo dňa 29. 06. 2007 vydal súd uznesenie oneskorene, až dňa 09. 10. 2007, v ktorom rozhodol, že pripúšťa zmenu petitu návrhu. Sťažovateľ dňa 02. 03. 2007 oznámil vtedajšiemu predsedovi súdu subjektívne prietahy v predmetnom súdnom konaní označenou samosudkyňou so žiadosťou, že bude venovaná dostatočná pozornosť na hospodárnosť konania vrátane efektívnej organizácii práce na tomto súde.

Odpoveď na toto oznámenie sťažovateľ nedostal.

Dňa 14. 05. 2007 opätovne požiadal súd o skoré stanovenie termínu súdneho pojednávania v predmetnej právnej veci.

Predsedníčka okresného súdu oznámila sťažovateľovi ospravedlňujúcu štatistiku o pojednávaných veciach určenej samosudkyňi s odporúčaním, aby sťažovateľ uplatnil námietku zaujatosti voči tejto samosudkyňi.

Sťažovateľ dňa 04. 06. 2007 oznámil vtedajšej predsedníčky súdu porušovanie zákonnosti samosudkyňou. Išlo o porušovanie vyhl. MS SR č. 543/2005 Z. z. v tom, že neboli zažurnalizované všetky listy, ktoré patrili do tohto súdneho spisu. Zároveň sťažovateľ poukázal na neplnenie si základných zákonných povinností samosudkyňou vrátane nedodržania plynulosti tohto konania a subjektívnych prietahov v konaní. Keďže nedošlo k požadovanej náprave, sťažovateľ požiadal dňa 16. 05. 2007 krajský súd o prešetrenie vybavenia sťažnosti.

Krajský súd v Bratislave konštatoval dňa 27. 06. 2007 opodstatnenosť žiadosti a ospravedlnil sa sťažovateľovi za vzniknutý prietah avšak bez toho, aby na zistený nedostatok - prietah v konaní boli prijaté opatrenia.

Sťažovateľ dňa 29. 04. 2008 požiadal súd o zabezpečenie lekárskeho odborného správ o zdravotnom stave sťažovateľa spolu so žiadosťou, aby súd pripravil predmetné súdne pojednávanie v súlade s § 114 ods. 1 O. s. p. Súd na túto žiadosť bezdôvodne nereagoval. Preto sťažovateľ opätovne požiadal dňa 27. 10. 2008 o zabezpečenie týchto odborných lekárskeho správ. Súd ani na túto žiadosť bezdôvodne nereagoval.

Sťažovateľ dňa 03. 09. 2007 požiadal okresný súd o vytýčenie skorého termínu súdneho pojednávania v predmetnej veci.

Sťažovateľ dňa 24. 09. 2007 listom Krajskému súdu v Bratislave doplnil sťažnosť na vtedajšiu predsedníčku okresného súdu a predložil podnet na predloženie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti samosudkyni (JUDr. E. H.) z Okresného súdu Bratislava I.

Predsedníčka okresného súdu listom zo dňa 16. 10. 2007 odpovedala na sťažnosť sťažovateľa zo dňa 04. 06. 2007 na zbytočné prietahy v konaní s tým, že predmetné konanie bolo v čase od 08. 06. 2006 do 12. 06. 2007 poznačené zbytočnými prietahmi a preto sťažnosť bola vyhodnotená ako dôvodná ale bez prijatia opatrení na zistený nedostatok – prietah v konaní.

Sťažovateľ dňa 29. 10. 2007 doplnil Krajskému súdu podnet na predloženie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti samosudkyni z okresnému súdu.

Podpredseda krajského súdu oznámil sťažovateľovi s tým, že konštatoval čiastočnú opodstatnenosť žiadosti sťažovateľa o prešetrenie spôsobu vybavenia sťažnosti predsedníčkou okresného súdu. Na podnet sťažovateľa na predloženie návrhu na začatie

disciplinárneho konania, podpredseda krajského súdu ale ani predsedníčka tohto súdu nereagovali.

Sťažovateľ opätovne požiadal okresný súd dňa 19. 11. 2007 o vytýčenie skorého termínu súdneho pojednávania.

Dňa 19. 11. 2007 sťažovateľ požiadal predsedníčku okresného súdu o zabezpečenie kópie vyjadrenia odporcu k predmetnému návrhu na začatie konania vedenom pod sp. zn.: 22 C 47/06.

Predsedníčka okresného súdu listom zo dňa 10. 12. 2007 oznámila sťažovateľovi, že v spise sa nenachádzalo vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania hoci ho súd vyzval uznesením, ktoré mu bolo doručené 22. 10. 2007.

Vzhľadom k tomu, že zo strany súdu v predmetnej právnej veci dochádzalo k permanentnej nečinnosti, sťažovateľ opätovne dňa 22. 04. 2008 predložil predsedníčke okresného súdu sťažnosť na zbytočné prieťahy v predmetnom súdnom konaní.

Sťažovateľ dňa 29. 04. 2008 predložil súdu urgenciu č. 1 týkajúcu sa žiadosti o zabezpečenie lekárskeho odborného stanoviska od ošetrovujúcich lekárov sťažovateľa. Súd aj na túto žiadosť sťažovateľa bezdôvodne nereagoval.

Okresný súd Bratislava I. listom zo dňa 07. 05. 2008 odpovedal na sťažnosť sťažovateľa zo dňa 22. 04. 2008 s tým, že konštatoval dôvodnosť tejto sťažnosti. Zároveň sa predsedníčka okresného súdu ospravedlnila sťažovateľovi v mene súdu za spôsobený prieťah, ale bez toho, aby boli prijaté účinné opatrenia na zistený nedostatok – prieťahy v konaní.

Sťažovateľ dňa 19. 02. 2008 nahliadol do súdneho spisu v predmetnej právnej veci a zistil, že odporca v zastúpení advokátky až dňa 14. 01. 2008, oneskorene i napriek výzvy súdu predložila vyjadrenie k návrhu na začatie konania, ktorý bol podaný dňa 30. 05. 2006 t. j. až po vyše 19 mesiacoch. Sťažovateľovi kópia tohto vyjadrenia nebola doručená a preto si ju vyžiadal a následne dňa 25. 02. 2008 predložil stanovisko k tomuto vyjadreniu odporcu.

Keďže i naďalej súd bol nečinný v predmetnej právnej veci, sťažovateľ dňa 17. 10. 2008 predložil sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní. Na túto sťažnosť nedostal sťažovateľ odpoveď.

Až následne, nový samosudca určil termín pojednávania na deň 15. 12. 2008.

Preto sťažovateľ dňa 27. 10. 2008 požiadal súd o zabezpečenie lekárskeho odborných správ od ošetrovujúcich odborných lekárov sťažovateľa. Súd nerešpektoval ani túto žiadosť sťažovateľa.

Sťažovateľ ako navrhovateľ v danej právnej veci dňa 10. 12. 2008 predložil súdu rozšírenie pôvodnej žaloba + zmenu petitu žaloby.

Súd uznesením pripustil zmenu žalobného petitu.

Z obsahu zápisnice zo dňa 15. 12. 2008 vyplýva, že na otázku súdu prečo navrhovateľ (sťažovateľ) označil Slovenskú republiku – Ú. a nie Slovenská republika –M., sťažovateľ ako navrhovateľ odpovedal, že na základe listinného dokladu mu bolo oznámené, že celá agenda, čo sa týka tejto záležitosti prešla späť na Ú. a preto na dožiadanie súdu, navrhovateľ ako sťažovateľ predložil o tom listinný dôkaz. Taktiež z obsahu tejto zápisnice o pojednávaní vyplýva, že samosudca predniesol svoj právny názor na predmet žaloby.

Sťažovateľ uvádza, že v zápisnici o pojednávaní nie je uvedený údaj o odporcovi a ani jeho neprítomnosť nebola ospravedlnená. Teda, nekonala na tomto pojednávaní oprávnená osoba, keďže bola žalovaná Slovenská republika.

Sťažovateľ dňa 07. 01. 2009 predložil súdu doplnenie a rozšírenie návrhu na začatie konania.

Dňa 05. 03. 2009 sťažovateľ predložil súdu ďalšie doplnenie žaloby a zmenu petitu žaloby.

Z obsahu zápisnice zo dňa 16. 03. 2009 vyplývajú nasledovné skutočnosti : Súd pripustil len zmenu žalobného petitu doručeného súdu dňa 05. 03. 2009 uznesením. Na predložené doplnenie a rozšírenie návrhu na začatie konania doručené súdu dňa 16. 01. 2009, súd bezdôvodne nereagoval, neakceptoval túto rozhodujúcu skutočnosť záznamom v zápisnici o pojednávaní a ani neoboznámil s jeho obsahom právneho zástupcu odporcu. Následne sa PZO nevyjadril k týmto predloženým doplneniam a rozšíreniam návrhu na začatie konania. Nakoľko ich súd nepredložil na vyjadrenie PZO. Aj uvedené skutočnosti svedčia o nesprávnom, jednostrannom postupe súdu.

Na tomto pojednávaní nebola prítomná a ani ospravedlnená oprávnená osoba. Nekonala tak za žalovanú Slovenskú republiku oprávnená osoba, čo vyplýva aj z obsahu zápisnice. Došlo tak k ďalšiemu porušeniu zákona.

Súd uznesením pojednávanie zo dňa 16. 03. 2009 odročil na neurčito, bez uvedenia dôvodu hodného takéhoto postupu súdu s tým, že nový termín pojednávania vytyčí nový určený sudca.

Vzhľadom na vyslovený právny názor vtedajšieho samosudcu a neurčitý termín ďalšieho pojednávania s novým samosudcom (dôvod porušenia nezávislosti sudcu jeho výmenou nie je známy), navrhovateľ ako sťažovateľ sa rozhodol predložiť súdu späťvzatie návrhu na začatie konania v predmetnej právnej veci a to doručením súdu dňa 19. 03. 2009. Následne Okresný súd Bratislava I. svojim uznesením č. k. 22 C 47/06-333 zo dňa 03. 08. 2009 rozhodol, že zastavuje konanie, ale navrhovateľ je povinný zaplatiť náhradu trov konania v sume 4 528,45 Eur právnej zástupkyne odporcu a zo na základe nesúhlasu PZO so späťvzatím, ktoré predložil sťažovateľ. Dôvod nesúhlasu bol vyslovený na námietke, že sťažovateľ zahlcuje súd sporovou agendou, ktorá nie je dôvodná.

Proti tomuto uzneseniu sa navrhovateľ ako sťažovateľ v zákonnej lehote odvolal len v časti výroku súdu o zaplatení náhrady trov konania nakoľko predmetné konanie súd zastavil., ale náhradu trov stanovil bez toho, aby skúmal a odôvodnil v uznesení, či sú dané a splnené podmienky, ale bez toho, aby sa sťažovateľ mohol vyjadriť k všetkým vykonaným dôkazom. V tomto odvolaní sťažovateľ uviedol konkrétne preukázateľné skutočnosti, ktoré zakladajú a potvrdzujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd však na ne nereagoval.

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením č. k. 5 Co 328/2009-391 zo dňa 30. 11. 2009 rozhodol tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdil. Tento odvolací súd konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia., bez toho, aby v odôvodnení vyhodnotil skutočnosti, na základe ktorých dospel k tomuto právnemu názoru. Ďalej súd uvádza v odôvodnení, že preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Takýto postup odvolacieho súdu síce umožňuje zákon, ale za podmienky, že bol súdom prvého stupňa zistený skutkový stav veci. A to sa v danej právnej veci nestalo.

Sťažovateľ s vyhotovenými uzneseniami okresného súdu i krajského súdu zásadne nesúhlasí nakoľko ich postupom a rozhodnutím došlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky i k porušeniu základných práv a právom chránených záujmov sťažovateľa.

Jednotlivé porušenia zákonnosti a základných práv, sťažovateľ špecifikuje a dokladuje príslušnými listinnými dokladmi v ďalších častiach tejto sťažnosti.

Sťažovateľ využíva aj inštitút dovolania, ktorý predložil dňa 28. 01. 2010 príslušnému súdu. O jeho výsledku bude Ústavný súd Slovenskej republiky informovaný.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo Ing. T. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 47/2006 porušené bolo.

2. Krajský súd v Bratislave postupom a vydaním uznesenia č. k. 5 Co 328/2009-392 z 30. 11. 2009 porušil právo Ing. T. L. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Co 328/2009-392 z 30. 11. 2009 vo výroku o potvrdení uznesenia Okresného súdu Bratislava I. č. k. 22 C 47/2006-333 z 03. 08. 2009 zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Bratislava I. postupom a uznesením č. k. 22 C 47/2006- 333 z 03. 08. 2009 porušil právo Ing. T. L. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

5. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. č. k. 22 C 47/2006-333 z 03. 08. 2009 zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

6. Ing. T. L. priznáva finančné zadost'učinenie vo výške 26 000.-€ (slovom dvadsaťšesťtisíc eur), ktoré mu Okresný súd Bratislava I. je povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Okresný súd Bratislava I. je povinný nahradiť JUDr. P. Č., advokátovi do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia trovy konania vo výške 1 143.-€ (slovom jedentisíc jednostaštyridsaťtri eur) na účet advokáta.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah...

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo... prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach a záväzkoch...

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti bolo namietané porušenie základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 47/2006 a jeho rozhodnutím č. k. 22 C 47/2006-333 z 3. augusta 2009 a rozhodnutím krajského súdu č. k. 5 Co 328/2009-392 z 30. novembra 2009.

a) Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní na okresnom súde, čo považoval za porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovanie vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti na ďalšie

konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Okresný súd konanie vo veci ukončil rozhodnutím 3. augusta 2009 potom, ako sťažovateľ vzal návrh späť, keď žiadal rozhodnúť iba o trovách konania. Týmto rozhodnutím okresný súd vyhovel návrhu sťažovateľa a rozhodol o nich.

Sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu 10. februára 2010, z čoho vyplýva, že ju podal v čase, keď už nemohlo dochádzať k porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto v tejto časti ústavný súd odmietol sťažnosť ako podanú oneskorene.

b) Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím okresného súdu č. k. 22 C 47/2006-333 z 3. augusta 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplývalo, že sťažovateľ napadol uvedené rozhodnutie v časti, ktorou bol zaviazaný na náhradu trov konania odporcovi a na zaplatenie trov právneho zastúpenia.

Toto rozhodnutie napadol sťažovateľ odvolaním, o ktorom rozhodoval krajský súd.

Vzhľadom na princíp subsidiarity (ak... „nerozhoduje iný súd...“), ktorý vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Sťažovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu, o ktorom rozhodoval krajský súd v konaní vedenom pod č. k. 5 Co 328/2009-392. Sťažovateľ teda využil možnosť riadneho opravného prostriedku, o čom rozhodol krajský súd.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť proti uvedenému rozhodnutiu okresného súdu odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

c) Sťažovateľ namietal neústavnosť rozhodnutia krajského súdu č. k. 5 Co 328/2009-392 z 30. novembra 2009, ktorým potvrdil rozhodnutie okresného súdu vo výroku náhrady trov konania a súčasne zaviazal sťažovateľa zaplatiť trovy odvolacieho konania odporcovi.

Sťažovateľ v sťažnosti sám výslovne uviedol, že uvedené rozhodnutia súdov napadol aj dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý v čase podania sťažnosti ústavnému súdu ešte vo veci nerozhodol.

Aj v tomto prípade poukazuje ústavný súd na právne závery týkajúce sa porušenia ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, ako je to uvedené v bode „b“.

Okrem toho však ústavný súd poukazuje na to, že ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných procesných noriem (Občiansky súdny poriadok). Ide o jeden zo základných princípov, ktoré ovládajú konanie pred ústavným súdom, a to o princíp subsidiarity.

Ústavný súd preto zaujal názor, že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je táto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie ústavnej sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Bulena a spol. verzus Česká

republika a rozhodnutie uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Českej republiky vo zv. 29/uznesenie č. 3 a pod.).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť smerujúcu proti krajskému súdu ako neprípustnú pre jej predčasné podanie podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2010